

Aug VI 182

Occasionalia
p. 111
vol. 22
W-182.

W-182

57
VIRO
NOBILISSIMO, CLARISSIMO ATQVE
DOCTISSIMO

DOMINO
DN. IO. CASPARO

Krausen /

ROSVINENSI MISNICO,
SS. THEOL. STVD.

FAVTORI ATQVE AMICO INTEGERRIMO
LAVREAM PHILOSOPHIÆ
DOCTORIS CORONAM

IN
ALMA LEVCOREA

Die 16. Octobr. Anno 1705.

rite collata m,
FAVSTISSIMAM
precantur

Amici quidam certissimi.

VITEMBERGÆ,
LITERIS CHRISTIANI SCHROEDTERI,
ACADEM. TYPOGR.

Ἐπε, Φίλοι Μουσῶν, νέα πράγμασ' ἀνέετε, πρόωγ

Πραχθέντι, πρὸς τῷ τῷ Ἑλιπίωνος ὄρει.

Μᾶστι ομοψυχοι, νεαλῆ καὶ αἰθῆ αἰείω,

Νῦν σνερέξισι, πρὸς Ὀσονέσι σφισι.

Τῆς Φειδος μῆλον Νεαρὸς πρὸς ἐγένεατο, Μᾶστις

Ὁς δὲ λῦσεν αἰε, ὅς πολὺ μισος ἔην.

Τετονί εἰδῶσαι ἐφίεντι ἀλῶναι ἐνέως

Πᾶσιν ἔρωπ ὁμᾶ ἠδὲ ἐνάσῃ ἐστὶ

Καλλιόπῃ ἴδιον ποιεῖν ἡγήσατο ἑαυτῇ.

Ἐς αὐτῷ μῦθ' ἰσάε καλλῆ, ἔειπεν, ὄπι.

Καλῆ ὄπῃ εἰπὲν καλῶς, ἔ, ὡς πῆσον ἐστὶ,

Παθῖναι τῷ εἰπῆν, τῷ τῷ λέγειν, πᾶ πᾶθῃ.

Ἀντιλέγει Κλειῶ, αὐτῆς γάμον ἠδὲ νομίζε.

Μοι δαλευσει αἰε, καὶ τῷ μάλιξαι, λέγειν.

Οὐκ ὀλίγον τε κλέος ᾤσοιοι, ὅτι ἐτάζει

Τὰς πρῶξας Προγόνων, ἰσοίαν τε Φιλῆ.

Ἡ Ἐρωπὸ τε ὁμᾶ τὸν ἐδὴ σημαίνει ἔρωτα,

Ἐκθέρει ἠδὲ λόγος, πρὸς Νέος ἐστὶν ἐός.

Τῆν ποίησιν ἔρα, Ποιητῆς δὲ ζῆλός ἐστὶ.

Αὐτὸν ἐμοὶ τέχνη ἢ τε νερμὸς σφισις.

Ευτέρπη δὲ δίνην ὑπέχρατε πρὸς ἐχρεται, ἠδὲ.

Ἀρμονία ἀυλῶν τέρπει ἀπάντας, ἔφη.

Τερψιχόρῃ δὲ λέγει πέρπει ἀπάντας χορεύων,

Ὁρχεῖται εὐτός, ἔ, διὸ ἐστὶν ἐμός.

Μελοποιμένη ἐπιθυμῆ ὁμῶς, ὅπ μελπεται εὐθύ,

Εὐφραίνει ἀνέρας τῷ μέλει, ἠδὲ θεῶς.

Ἀλλὰ Νεανίσσον ἔ, αὐτῇ ἐνεμε Θαλαίᾳ,

Ἡδὲ, Γεωμετρία θάλλει, ἔφη, δι' ἐμῆ.

Τετο δὲ τῆς σοφίας μέρος ἐξεργήσατο καλῶς,

Καὶ διὰ τῆτο μόνως ἔσαι ἐμοῦ Νέος.

Εἶτα ἡ Οὐρανία ἠγέται ἔρωτος ἀφορμήν,

Γνώσιν μὴ ὀλίγην βεράναι ὅτ' ἔχει,

Δηλαθῆ ἀκρίβως ἐγγνωε Μάθησιν, ὅν αὐτῇ

Τερπνῶτατον, ὅπτις βεράν, ἀερα σοσιπῶν.

Ἀλλὰ τελευταίον Πολυμνεῖα ἐπέχρατ', ἐπέσα.

Οὐδένος ἐστὶ Νέος, πλῆθῃ μὲν ἐμοῦ μόνον.

Ἐστὶ χάρισμα ἐμῶ, πολλὴν ἢ εὐδαίμονα μνεῖαν

Ὅτι ἔχει, παύτης ἐνεκα πάντι ἔχει.

Καὶ αἰ ἐπῆμμαι τῆς μνεῖας ἐργον ἀπίσαι,

Τῆς διὰ μνημοσύνης, καὶ πολὺ γλωτῆς ἔφθ.

Γερμανον αὐτὸς τῆν γλώσσων ἐπίσταται εἰπῆν,

Ρωμαίων, Γαλλῶν τῶν Ἰταλῶν τενοσεῖ.

καλλήων

Ελλήνων γλώσσαν μνεία εἴληθε τελείως,
Εβραϊδα γλώσσην χαλδαϊκῆν τε λαλεῖ.
Εἰ τ' Αραβες, Σύριοι, Περσ' Αἰθιοπές τε λαλεῖ,
Πάντα νοεῖ. Μνείας τὸ το χαίρισμα καλῆς,
Καὶ διὰ τὸ το, εἰν Νέον ἔπον ἔμοιγε νομίζω,
Τίς δύνατ' ἀνπλέγειν, τίς Φθονεῖν τε ἔμοι.
Ὡς διερίζονται Μῆστου παρὶ Μιστικῆς Αὐδαῖς,
Ὡς τε ὁμοφύχως νεῖκος ἔεις τε ἀγει.
Τὰς δὲ εἰρίζεται Μῆστου ὅτ' ἀνείη Ἀπόλλων,
Ταῖς ἐπημιαίαι βήμασιν, ἠδὲ λέγει.
Ταῖο Νέοιο μάτην ἀνδ' ὦν ἔπι θυμῷ ἐκείνης;
Αὐτὸς δάδασεν ἡμῶν γὰρ ἐκείνη ὅμι.
Καὶ ὅπ' δάδασεν πιασας, δάδασεν ἔμοιγε
Πρώτος, ὑμῖν ἐγὼ γὰρ παρὸς ἐδέρω αἰε.
Εἰμὶ ἐγὼ κεφαλῆ, μέλη ὑμῶν σώματός ἐσε,
Παχέθ' ὅταν τι μέλη, πείχθ' ὅμι τὸ καῖσα.
Πάν ὅπ' ἐν ὀ Νέος μελέων δάδασεν ἐκείνης
Τὸ το μοι ἐπέα χθῆ, καὶ διὸ ἐπὶ ἔμοι.
Ἐστὶ μόνως ὁ ἔμοι, διὸ Φοίβη τετυνῶν ἔσαι
Ὀνόμα, ὡς αὐτὸν πῆς ὀνομαζῆ ἀνῆ.
Ἀντὶ πόνου σπαθῆς τ' σπαδαῖω ἔμοιο βραχέϊον,
Ἡ Φοῖνῃ ζῶσει τὰς κερτάσας τε Νέοι.
Μῆσαι, Ἀπόλλωνος Φωνῆν ὅτε ἠκούον, ἔργον
Ὡς δαλύκασιν, πῆς ἐπιγῶν το ταχῆ.
Τοῖο Ἀπόλλωνος σοφίαν τε ἐπαίνεσται ἀκούον,
Ὡς δάδασαν κήδος, ἰδρωτά, πόνον.
Εἴτα θεάμεθ' ἔμοι καὶ Φοίβη σιγαχασεν υἱῶ
Τὸ κόσμῳ λαμπρῆς ἐνόματός τε κλυτῆ.
Ὡς ὀ Πατῆς σοφίας σοφίαν Φιλῶντας ἔσσει.
Ὡς κόσμῷ αὐτῆς, ὡς ἀποτίει αἰε.
Καὶ, ὅπ' ἠντῶν ἔμοι Φίλον τολυφίλτατον εἶδω
Κοσμητέον ἔπο, χαίρω, αἰδῶ, ἐνῶν.
Χαίρωμαι ἐν ἡμῶν παρὶ τῆς Φοῖνῆς ἔμοιγε.
Καὶ παρὶ τῆς πηγῆς, ἐνόματός τε πέρι.
Σπαδαῖος τέρπειός Φιλομαθεῖα αἰληθῶς,
Ὡς τέρπει σπαθῆν ἡ ἠδονῆν ἐστὶ πόνου,
Ἡ δὲ σοὶ σῆκ ἀρετῆς πημῆ, σπαδαῖε, πῆς ἀνῆρον
Εὐκλείους πημῶν, εὐ ἀνὰθεῖνε, ἀγει

*Huc affectum amoris & amicitiae intimioris contestari
voluit*

Christianus Wendt, Itzehoa-Holf.
SS. Theol. & Philof. Stud.

πίλιος

Ἡ ἥλιος Φαέθων ὅτε τέτρε μῆνος ἔβρησεν
Κυ ἐκκαυδέκατον τ' ἡμιας ἐκάνο βροτοῖς.
Ὡχέτο ἡμέτερον ποτὶ ἄστυ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων
Εἶνεκα τὸ κῆφεν παύσασθαι αἰγανά ιδεῖν.
Ἐλθῶν σὺ γνάλεσσιν Μιστῶν χορὸν ἐννεαείδημον.
Ταῦτά τε γαστήμενος ῥήματα ἔειπε Θεός.
Οὐδενὶ δὴ σε Φανον, μετέπειτ' ἐπιθήσομαι αὐτῶν,
Λιὲν ὅν αὐτομάτως πᾶσιν ἔδωκα σοφοῖς.
Τιμᾶται σοφίης ὁ διδάσκαλος ἐν ἐπι πλείεσσιν
Πᾶς ἀθετεῖ πάντην ἀξιοσύνην βροτοῖς.
Ὡς Φοῖβο. Τὸν δὲ χορὸς πασῶν ἡμέρετο Μιστῶν.
Τὴν χαλεπὴν ὄργην βίπτει δ' ἐκοντὶ, Ἄνα,
Ἄθλα μὲν οἱ πολλοὶ σε νῦν παρορῶσιν ἀβέβλωσ,
Τιμῶσιν πλείεσσιν αἰὲν ἐκίνα σοφοῖ.
Μὴ βέβλωσ τιμὴν διὰ τὸ το νεῖος ἀναυαύειν;
Σήμερον οἱ σπαθῆς παρσοδοκᾶσαι γέρας.
Οὔτοι γὰρ πάντες, νῦν μάχθων ἄθλα ποθέντες,
Ἐλλογίμω σοφίης κῆδος ἔχρησι μέγα.
Λυπὰρ αἰετῆται, καὶ ὑπέροχος ἐστὶν ἐνέων
Καθυσίας ἡμέτερος πρὸς ἐταίρους εἶν.
Ἐργματα γὰρ δ' ἀνδρῶν μὲνεται πῶν παναείων,
Ἐστὶν πεπνυμένος, πολλὰ τ' ἐπιγαίμενος.
Ὡς ἄρα Φώνησται καὶ Ἀπόλλων πείθετο αὐταῖς,
Ἡ δ' ἄμα τῶν πῶσιν μισθὸν ἔδωκε πᾶνων.
Σοὶ δὲ βρα σὺν πλείεσσιν ἐπέθηγεν κῆδος ἑμμο,
Ἄξιος ὅς τέτρε ὅτι μάλιστα εἶς.
Συγχαίρετε κλέες Σοὶ σήμερον αὐτὸς Ἀπόλλων,
Λυπικα καὶ δάσει ἀξιοσύνην νέην.
Τὸν δὲ Θεὸν θάρσας γενάσσομαι ὄφρα Σε δηρὸν
Σώσῃ Σοὶ λυπερούς ἔλθῃαι πολλὰ διδῶς.
Οὔτως εὐτυχῶς δὲ δυνήσῃ νῦν Δοτλαίειν
Ταῦτης τῆς τιμῆς, κῆδος ἠδὲ νέος.

Gratulandi munere pro eo, ac debuit, perfunctus est.

Paulus Christian. Schröter, Torgavi-
ensis, Phil. Stud.

55 (0) 56

Ung. VI 182

FLCN

57

VIRO
NOBILISSIMO, CLARISSIMO ATQVE
DOCTISSIMO
DOMINO
DN. IO. CASPARO

Crausen/

VINENSI MISNICO,
THEOL. STVD.
ATQVE AMICO INTEGERRIMO
AM PHILOSOPHIÆ
ORIS CORONAM

IN
LMA LEVCOREA
Die 16. Octobr. Anno 1705.

rite collata m,
FAVSTISSIMAM
precantur
i quidam certissimi.

VITEMBERGÆ,
CHRISTIANI SCHROEDTERI,
ACADEM. TYPOGR.

